

Cambres pròpies | Eva Piquer | Actualitzat el 22/04/2018 a les 14:39

Li diria que es fes fotre

He estavellat contra el terra quatre tasses i un pot de vidre de crema hidratant

Foto: Amanda Tipton

Stop all the clocks, cut off the telephone

W.H. Auden (<http://www.catorze.cat/noticia/7121/funeral/blues>)

Ja no gasto la colònia de la poma. Tinc amics a la presó i amics nord enllà. He canviat de llit. Dels llençols estampats, n'he fet draps de la pols. He estavellat contra el terra quatre tasses i un pot de vidre de crema hidratant. Maltracto el piano contra les estacions: a l'estiu encara m'estaré barallant amb *La primavera* de Vivaldi. Endreço la casa amb una energia estranya. Faig guacamole amb la thermomix gairebé cada vespre. M'esforço per no mirar l'hora de matinada. Omplo la llibreta mentre la ciutat dorm.

He llençat al contenidor coses orfes de sentit o prenyades del sentit equivocacat. He perdut pors que preferiria mantenir. Tinc esborrats de la memòria uns anys -molts anys- que tampoc sé si voldria recordar. He viatjat sola a Nova York. Duc les ungles pintades de blau. M'han diagnosticat una ruptura degenerativa de menisc. Prenc progesterona amb dubtes del dia vint al vint-i-set del cicle.

"El meu dolor és tan gran que ni goso sentir-lo", "Li diria que es fes fotre", "Hauries pogut tenir una vida", "Ets una escriptora que no escriu": no em canso de subratllar la Vivian Gornick (<http://www.laltraeditorial.cat/livre/vincles-ferotges-la-dona-singular-i-la-ciutat/>) . (En això faig com sempre, buscar-me entre llibres.)

El drac se m'ha menjat. Però ningú apaga les estrelles ni enretira la lluna ni atura els rellotges.

I ha tornat Sant Jordi.